

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 46. Consilia pacis cum Barnaba Pro-Comite agitantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. pra vestem gerebant suam. Rex Cypri
A. C. 1363. exultans Deo gratias egit: nam venerat,
 ut bellum suaderet sacrum. Post octa-
 vam Paschatis die Mercurii 12 Apr. Pa-
 pa e suggestu verba faciens auditores ad
 expeditionem bellicam in Turcas diserte
 animabat, generalis transitus Ducem
 nominans Regem Joannem: qui præsens
 jurabat fore, ut eum faceret post bien-
 nium inde ab elapso mense Martio in-
 choatum, scilicet anno 1365. Papa 31
Rayn. n. 15. Martii hac de re diploma edidit inscri-
16. ptum eidem Regi Joanni. Legatum ei
 adjunxit Cardinalem Talerandum Epis-
 copum Albanensem, qui rebus sacris præ-
M. Vill. l. II. esset. At Saraceni compertis apparati-
c. 34. bus contra se bellicis comprehensos in
 Ægypto, Damasci, & in Syria Christia-
 nos quamplurimis acerbis suppliciis affe-
 cerunt: nec alium hujus moliminis fru-
 ctum video.

§. XLVI.

*Consilia pacis cum Barnaba Pre-
 Comite agitantur.*

Cretensis Archiepiscopus Petrus Tho-
 mas Regem Cyprium hoc in itinere
 comitans pari studio bellum urgebat
 sacrum. Sed huic magnopere obstabat
 aliud, quod in Italia Papa & foederati
 ejus

ejus; cum Barnaba Pro-Comite, tyranno
 Mediolanensi gerebant. Præcipue id
 accenderat Bononia, quæ a Papa defi-
 ciens Pro-Comitibus sese dederat. Rex
 Cypri Mediolanum, cum Galliam pete-
 ret, transiens cum Barnaba tum quidem,
 dein Avenionem delatus cum Papa de
 pace egit: ubi statutum est, ut Gallorum
 & Cypri Reges ex consensu Papæ Lega-
 tos ea de causa Mediolanum mitterent.
 Rex Joannes Pro-Comitum rationibus
 consulebat; quia suam filiam Isabellam
 cum Galeatio Matthæi & Barnabæ fra-
 tre junxerat. Proinde ad tractandum
 pacis negotium duos Legatos, Comitem
 ac Episcopum misit.

Rex Cyprius pariter duos legavit,
 nempe Archiepiscopum Petrum Thomam,
 & Philippum Macerianum regni sui
 Cancellarium, qui eodem, quo Rex, tem-
 pore Avenionem reliquerunt. Nam ipse
 plerosque Principes Christianos, Impera-
 torem Carolum, & Angliæ, Hungariæ,
 ac Poloniæ Reges ad societatem belli fa-
 eri invitare, ac destinato mense Martio
 anni 1365 venire Venetias cogitabat. In-
 terim Legati, quos Mediolani Barnabas
 benigne acceperat, exposita huic itineris
 sui causa in Æmiliam seu Romandiolam
 delati cum Cardinali Ægidio Albornio
 Papæ in Italia Legato, qui Ecclesiæ co-
 piis ac bello præerat, deliberarunt; tum
 Medio-

sæcul. XIV.

A.C. 1363.

*Vita Pet.**Tho. c. 12.*

n. 66.

Sæcul. XIV. Mediolanum reversi de consiliis cum Le-
A. C. 1263. gato initis ad Barnabam retulere.

Rayn. 1362.
n. 12.

Præter arma profana etiam sacris ad-
 versus Barnabam utens Papa Urbanus
 post tentatas plures juris vias ultimo
 Novembris anno 1362 edidit litteras, in
 quibus percensens Papæ Innocentii acta
 contra hunc Principem, remque altius
 repetens exponit ut rem tunc Sacræ Se-
 di certissima fama compertam, Barnabam
 tuendos suscepisse hæreticos, nomina-
 tim Franciscum Ordellaffum hæresis con-
 demnatum, ac vetuisse, ne sacrum con-
 tra se bellum pro concione promulgare-
 tur. Semper de Barnaba loquens ad-
 jungit:

Quodam die Archiepiscopo Mediola-
 nensi Roberto piæ memoriæ, quod con-
 secrare quendam Monachum recusasset,
 ut debuit, ad se accito multis præsentibus hæc fecit convicia: Procumbe in
 genua nebulo! an nescis ignave, me Pa-
 pam, Imperatorem, ac Dominum esse cum-
 ctis in terris meis; ac ne Deum qui-
 dem ibi posse quidpiam, nisi quod ego
 velim? Multisque aliis contumeliis o-
 neratum cuidam cubiculo includi iussit.
 In subjectis sibi locis omnibus præconis
 voce sub pœna ignis prohibuit, ne sui ad
 Papam antecessorem nostrum, vel ad Le-
 gatum Ægidium Sabinensem Episcopum
 irent gratias impetraturi; ne eis debita
 solve-

solverent, opemve aut consilium afferrent. *Sæcul. XIV.*
 Interdixit etiam, ne sine permisso suo vel *A.C. 1363.*
 Girardoli cujusdam (Papam vocabat po-
 pulus) electio ulla fieret, aut cuiquam
 Ecclesiæ vel cœnobio quispiam quocun-
 que demum modo præficeretur.

Sacerdotes ac Religiosos in cavēa fer-
 rea comburi alios, alios in equuleo tor-
 queri, Fratri Minori spectatæ virtutis ho-
 mini aures candente ferro perfodi jussit
 tyrannus; & Sacerdotem Parmensem
 coëgit in turrim ascendere, ac inde in Pa-
 pam & Cardinales anathema pronuncia-
 re. Denique idem Papa post factam hæc
 in scelera inquisitionem 25 Aug. an. 1360
 Barnabæ denunciavit, ut 4 Novembris
 proximi ad ipsius tribunal se sisteret. Cum
 non venisset, declaratus est contumax
 in materia fidei, ac per sententiam cœtu
 piorum motus. Papa Urbanus pergit:
 Quia Barnabas per biennium induratus
 mansit, in proximas Calendas Martias,
 nempe anni 1363 dempto comperendi-
 nandi jure omni eum citamus, ut nostrum
 audiat judicium.

Præfixo die Papa senatum habens ad *Rayn. 1363.*
 portam palatii duos Cardinales misit, qui *n. 2.*
 Barnabam in jus vocarent. Accessit
 homo privatus, qui se procuratorem ejus
 dicebat. Sed cum potestatem sibi tra-
 ditam non probaret, ac excusationes ex-
 ceptionesque frivolas proponeret, Papa
 die

n. 13.

Rayn. 1363.

n. 2.

Sæcul. XIV. die Veneris 3 Martii ann. 1363 Barnabam declaravit hæreticum, equestri Ordine exclusum, cunctis honoribus, privilegiis, juribusque privatum, & Christianis omnibus fugiendum. Post latam hanc sententiam Papa de sede surgebat sua, & positus in pavimento genibus junctas ad coelum tendens manus Christum Dominum, SS. Petrum & Paulum, totamque cælestem Aulam orabat, ut hic tyrannus ligaretur in coelo sicut eum ipse ligasset in terra. Tandem ad sacrum in Barnabam bellum Germaniam primo, tum Italiam accendi voluit: ut docet illius epistola 11 Julii ad Cardinalem Ægidium Albornium data; ubi ait: Non patimur ad expeditionem transmarinam stimulari populos, donec negotium, quod hic hæreticus nobis faceffit, aut bello, aut ejus ad frugem reditu, quem potens efficiat Deus, finitum fuerit.

Rayn. n. 4. *Vita P. Tho.* Is erat rerum status, cum duo Legati Regis Cyprii, Archiepiscopus Petrus Thomas, & Cancellarius Philippus Maccerianus pacis tractandæ gratia Mediolanum reverterunt. Videbant ibi Legatos Gallicos; qui se illam confecisse rati, idque sibi ducentes gloriæ, Regem Cyprium, ac Legatos ejus haud magni fecerant. Adierant pariter Legatum natione Hispanum, scilicet Cardinalem Albornium, quem comperiebant durum, exacerba-

c. 12. n. 67.
op. Boll. to. 2.
p. 1009.

acerbatum, incensumque ad continuandum bellum: aiebat enim haud posse poni fiduciam in pactionibus, quæ cum Barnaba conflarentur. Barnabam ipsum invenere leonis instar furentem, aversantem consilia pacis; & minitantem Ecclesiæ, quippe cui semper mala machinaretur.

Discedebant igitur re infecta, & offensis animis. At Cyprii manebant: quos biduo post Gallorum abitum Barnabas ad se accersit. In secessu quodam sedens inter eos medius, Modo, inquit, Modo mecum agite de pace, & quidquid de hac sentitis, fidenter edicite! Cum Archiepiscopus suaviter simul ac nervose illam suavisset: aliquamdiu rem secumolvebat Barnabas: tum ducto gravi suspirio dicebat: Cum voluptate te audii: volo omnino pacem habere cum Ecclesia; & huic in posterum submissus ac fidelis esse. Pax tractata diu, tandem mense Februario 1364 constituta est his conditionibus: Dominus Barnabas arces & castella omnia, quæ in tractibus Bononiæ, Mutinæ, ac Æmiliæ tenet, restituet, cum primum postulaverit Cardinalis Androinus Sacræ Legatus Sedis. Papa Domino Barnabæ intra octo annos a die restitutionis locorum numerandos quingenties mille florenos aureos pendet; scilicet quot annis sexagies bis

Hist. Eccles. Tom. XXIV. N mille

Sæcul. XIV.

A. C. 1363.

n. 68. 69.

Corio 3. par.
p. 565.

Ph. Vill. l. II
c. 64.

Rayn. 1364.
n. 3.

Secul. XIV. mille quingentos. Pactio scripta fuit
A. C. 1364. tertio Martii: ob quam cunctis crimini-
 bus suis liberatus Barnabas; quippe so-
 lutus censuris omnibus, omnia in jura sua
 restitutus; & interdictum Bononiæ solen-
 niter sublatum est.

§. XLVII.

*Mors Regis Joannis. Carolus V
 Franciæ Rex.*

Illa pax erigebat spem belli transmarini:
 sed brevi hanc infregerunt disjunctæ
 modico intervallo mortes Regis Gallo-
 rum, & Cardinalis Petrocoricensis. Po-
 sterior, qui nominatus ad expeditionem
 sacram Legatus erat, obiit Avenione 17
 Jan. 1364. Priorem in Angliam rever-
 sum, Londini corripuit morbus ac extin-
 xit 8 Aprilis eodem anno, ætatis suæ
 quinquagesimo sexto, regiminis decimo
 quarto. Corpus in Franciam relatum in
 abbatia Dionysiosanensi sepultum est die
 Martis 7 Maji. Succedens ei filius na-
 tu major Carolus Dux Normanniæ ac
 Delphinatus Dominica SS. Triadis 19 e-
 jusdem mensis Maji Remis coronam, ac
 inunctionem sacram, & postea cognomen
 Sapientis accepit.

Papa Urbanus Archiepiscopo Petro
 Thomæ legationem ad bellum transma-
 rinum antehac a Talerando Cardinali Pe-
 troco-

Vita p. 402.

Froiss. l. I.

c. 119. 121.

223.

Ph. Vill. l. II

c. 76.

Cont. Nang.

p. 892.

Vita. c. 14.

n. 80.